

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 18 de desembre de 2006.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.-

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal de la mercantil S. SA. va interposar demanda, en data 16-3-2006, contra la Sra. Juana Sofia P.P. segons la qual sol·licitava la condemna d'aquesta darrera al pagament de la quantitat de 2.673,03 Euros, amb més els interessos legals des del 17 d'octubre de 2005, la penalitat contractual fins l'esmentada data, així com les despeses de retorn i de gestió i les costes processals.

II.- La part defenent fou declarada en situació de rebel·lia processal i l'Honorable Batlle, constituït en Tribunal unipersonal va dictar sentència, de data 18-5-2006, en la qual estableix: "DECIDEIX: Que donant lloc parcialment a la demanda formulada en data 16 de març del

2006 per la societat "S. S.A." contra la Sra. Juana Sofia P.P. ha de condemnar i condemna la defenent a satisfer a la demandant l'import de 2.673,03 € més costes judicials, inclosos honoraris d'advocat i de procurador de l'altra part".

III.- La representació processal de la part agent ha formulat recurs contra la sentència d'instància i, en data 6-10-2006, va lliurar llur escrit de conclusions, segons el qual demanava que es procedís, en consonància amb els arguments continguts en el mateix, a la revocació parcial de la sentència dictada a la instància.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part recurrent fonamenta el seu recurs en els següents motius o greuges. En essència, considera que el contracte de finançament que vinculava a les parts contemplava, en el seu article 10, la procedència d'interessos de retard des del dia del venciment i fins el total pagament i que les sentències d'instància i del Tribunal Superior que cita en el cos del seu escrit refermen la seva conclusió.

Si es procedeix a l'estudi del present recurs, aquesta Sala ha de concloure la seva estimació. Així, consta provat que entre les parts es va perfeccionar un contracte de finançament, de data 11-12-2003, i en el qual s'establia que "10. La manca de pagament en el venciment respectiu comportarà la percepció d'interessos de retard, al tipus bancari màxim autoritzat a les Valls, calculats sobre l'import del termini, des del dia inicialment previst pel seu venciment fins el dia del pagament, i a l'ensems s'aplicarà un recàrrec d'un màxim del 10% sobre el valor de l'efecte impagat". La sentència d'instància refusa la concessió dels interessos moratoris amb el següent argument: "Això no obstant, no hi haurà acumulació d'interessos (a banda de la manca de contesta a la demanda) ja que a la data del 17 d'octubre del 2005, no es situa a la defenent en situació de mora".

En relació a l'argumentació de la sentència, cal posar en relleu el que segueix. En primer terme, aquesta Sala ja s'ha pronunciat per la compatibilitat entre els interessos de caire penal i els moratoris, atesa la diferent funció que els mateixos desenvolupen i la possibilitat que el deutor hagi de procedir al pagament d'ambdós. En segon terme, perquè la referència a l'absència d'escrit de contesta a la demanda res té a veure amb la viabilitat dels interessos moratoris, tota vegada que en el cas que ens ocupa es tracta d'una obligació a termini, de manera que vençut el termini "dies interpel·lat pro homine" i, en aquest sentit, s'ha d'entendre que els interessos comencen a córrer des del venciment i, per consegüent, des d'aquesta data s'incorre en situació de mora. En efecte, el document que es troba al foli 22 conté el venciment del deute i la liquidació de les quantitats a les que ha de fer front la deutora i, per tant, des d'aquesta data en la qual el deute es troba vençut i ha esdevingut líquid, el deutor es troba incurs en situació de mora i és des d'aquest moment que es poden reclamar els interessos moratoris previstos en el contracte de finançament.

II.- L'èxit del recurs s'ha de traduir en la no imposició de les costes processals d'aquesta alçada (arg. Novel·la 82, cap. X).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDIM

ESTIMEM el recurs interposat per la representació processal de la mercantil S. S.A contra la sentència, de data 18-5-2006, dictada per l'Honorable Batlle, i revoquem en part la seva part decisòria en el sentit que cal afegir la condemna de la defenent al pagament dels interessos pactats de la quantitat de 2680,80 Euros, des de la data de 17-10-2005 i fins a la total liquidació del deute. No s'escau efectuar imposició de les costes processals d'aquesta alçada.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

Així per aquesta nostra sentència, de la qual en serà tramès testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-